

Formanden: Jeg skal benytte denne Leilighed til at udtale det Ønske, at Thingets Medlemmer ville gjøre det muligt at kunne begynde Forhandlingen idetmindste eet Dvarteer over 12, udenat et altfor ringe Antal Medlemmer er tilstede.

Man gif derefter over til det første Nummer paa Dagsordenen Balg af 5 Medlemmer til det Udvalg, der var besluttet at nedsættes i Anledning af Udkast til Lov om Erstatning til Retstjeneste for Ophævelsen af Dommer- og Skrivverforn.

Ved det derefter foretagne Balg vare 79 gyldige Stemmesedler afgivne. Balgte bleve samtlige Medlemmer, nemlig Bregendahl med 78, J. Knudsen med 77, Kampmann med 42, Nørgaard med 42 og Alberti med 41 Stemmer.

Efter Dagsordenen gif man derefter over til Spørgsmaal om Fremme af det af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) indbragte Forslag til Lov om et Tillæg til Loven af 25de Marts 1851 §§ 13 og 14.

J. A. Hansen: Loven af 25de Marts 1851 § 13 giver Brugere, som ikke have Jagtret paa den Jord, de bruge, Ret til, under visse Betingelser, at jage og sælde Kron- og Daavildt, og § 14 giver de samme Jordbrugere ubetinget Ret til at dræbe visse skadelige Fugle og Dyr, som nærmere specificeres og nævnes i Paragraphen, samt ogsaa til at anvende Skydevaaben. Det Lovforslag, jeg har tilladt mig at indbringe, gaaer ud paa, at den Ret, som ved disse Paragrapher er givet de Jordbrugere, der ikke have Jagtret paa den Grund, de bruge, kan udøves ved Andre end selve disse Jordbrugere. Naar jeg for det Første tillader mig at opløse og bevise, at disse 2 Paragraphers Mening ligefrem maa antages at være den, som mit Lovforslag gaaer ud paa bestemt at udtale, idet de ved at give Jordbrugerne de nævnte Rettigheder ikke alene have meent, at denne Ret kunde udøves af Jordbrugerne selv i deres egne Personer, men at de ogsaa kunne lade den udøve ved Andre; naar jeg dernæst beviser, at en stor Deel, eller

idetmindste — for ikke at bruge et for stærkt Udtryk — at flere Jagteiere fortolke disse 2 Paragrapher paa den Maade, at den paa-gjældende Ret kun er givet disse Jordbrugere for deres egne Personer, og naar jeg endelig beviser, at Domstolene i forskjellige Tilfælde have givet denne Fortolkning Medhold, saa troer jeg, at dette maa være tilstrækkeligt for Thinget til at tillade, at mit Forslag nyder Fremme.

Jeg skal altsaa først gaae over til at anføre, hvad der efter min Formening klarligt beviser, at de Paaagjældende kunne udøve de ved de nævnte Paragrapher dem indrømmede Rettigheder ved Andre, og i saa Henseende bemærke Følgende: Det forekommer mig aldeles naturligt, at, naar man tillæder Brugere en saadan Ret, uden nærmere at begrænde den, saa maa det i alle saadanne Tilfælde antages, at den ikke er indskrænket til at udøves af dem selv alene; var min Fortolkning ikke den rette, saa maatte Lovgiveren, saa forekommer det mig, have ubeløst de Brugere, som ere Enker eller ældre svagelige Mænd, der ikke selv kunne skyde, fra at benytte den Ret, som Loven indrømmer Jordbrugere i Almindelighed. Naar man husker paa, at det i mange Godsefers Fæstebreve har været en staaende Bestemmelse, at Fæsterne skulde kunne idømmes Mulder, dersom der hos dem eller deres Folk fandtes endog saa blot det allermindste Stykke af et Gevær, saa troer jeg, at man vil indrømme, at det maa gjælde om den allerførste Deel af Fæstebondestanden, at den er ubekjendt med Brugen af Geværet, og altsaa forsaauidt ikke er istand til for deres egen Person at benytte den Ret, som Loven her giver, hvorimod de ved deres Børn, deres Folk eller Andre, der siden almindelig Børnepligts Indførelse, og i Særdeleshed efter de sidste Krigsjaar, ere blevne vant til at omgaaes med Vaaben, kunne lade denne deres Ret udøve. Det er jo ogsaa en staaende Talebrug i hele vor Lovgivning, forsaauidt jeg har havt Leilighed til at lære den at kende, at der, naar den taler om Godseiere og Fæstere eller Jordbrugere, da i alle Tilfælde, hvor der paalægges den Ene eller den Anden en Forpligtelse eller gives dem en Ret, tighed, udtrykkeligt er underforstaaet, at de